

θα μας μαθαίνει να σκεφτομαστε πια (με γλώσσα) σωστα.

5. 'Αφετηρία το παραδειγμα: «εκει που» σημαινει τοπο· το «ενω» σημαινει χρονο. Ο λαος ομως λεει «εκει που», πραγμα που μπορει να εχει, σαν αιμα μεσα του, και το νεκρο μας ενω (χρονω). Την ιδια αφετηρια μας δινουν κοντινες η μακρινες λεξεις και φρασεις και προπαντος η ζωντανη, μεστη γλωσσα του δημοτικου τραγουδιου.

μελετη ποιησης

Η ποιηση εχει να πει

την τερψη του ειναι, του γινεται, δηλαδη την τερψη του ερωτα που δεν εχει εαυτο αλλα ειναι μονο η ηδονη που ξαφνικα γελαει

και βλεπεις πια πως το ξαφνιασμα ειναι μονο μνημη που σε θυμαται
ζεστο προσωπο

ενα εχει να πει η ποιηση,

τον εαυτο της

εχει να πει

δηλαδη

χαιρεται

που ειναι γλωσσα.

μελετη γραφης

Ντεϊβιντ Μακλαγκαν

ΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΝΤΟΓΚΟΝ

Ο κοσμος, οπως τον ξερουμε, δεν παρουσιαστηκε ξαφνικα ετοιμος: εφτασε στη σημερινη του πολυπλοκοτητα βαθμιαια. Ο μυθος της δημιουργιας λοιπον πρεπει να δωσει απαντηση οχι μονο για το γεγονος (...) της υπαρξης του κοσμου· πρεπει να δικαιολογησει τη δομη του και να εξηγησει τη σημασια της εξελιξης του. Ακομα και η πιο ακανονιστη αφηγηση δημιουργιας συνηθως κρυβει ενα βασικο οντολογικο συστημα, ενα ειδος ιεραρχιας («ιερη Ταξη»)· στα πλεον πολυπλοκα συστηματα — την Καμπαλα για παραδειγμα — η πορεία της δημιουργιας ακολουθει εναν πολυ περιτεχνο «κωδικα» (...). Η βιομηχανικη εικονα της προελευσης της ζωης περιλαμβανει επισης ενα σχεδιο κωδικοποιησης, στη θεωρια της μεταβιβασης της γενετικης πληροφοριας με τη μακρια και πολυπλοκη διπλη αλυσιδα του μεριου του DNA.

Οι θαβμιαιες, αυξανομενα πολυπλοκες ενωσεις ενος συνολου βασικων στοιχειων μπορει να θεωρηθουν αναλογες με τη χρηση της γλωσσας στο συγχρονο λογο.

Στην κοσμογονια των Ντογκον του Μαλι, η σχεση αναμεσα στο «λογο» και στα «σημεια» και στα στοιχεια της ταξης του κοσμου ειναι πολυ μεταφορικα· πραγματι, οποτε θελουν να τονισουν τη συμβολικη απηχηση μιας φρασης, αναφερονται στο «λογο του κοσμου». Ενας ανθρωπος του υψηλότερου επιπεδου μνησης εχει ενεργητικη γνωση ενος μεγαλου αποθεματος απο σχε-